ned, kes ütlewad, et meie lapsed ep olle ennam ni tuggewad, kui ennemuiste. lükkawad sedda selle süüks, et neid külma weega ei pessta; agga sedda nou minna ei woi mitte kita. Sest külm wessi ei wõtta sedda sitket roja, mis lapse ihho külges on, mitte hästi ärra, ja kui kegi sedda wäggise wõttaks tehha, siis se tulleks lapsele wägga sureks waewaks. Peäle sedda tulleb karta, et se äkkilinne külm, lapsel, kes ni kaua soias emma ihhus on olnud, kahjo teeb, wahhest woiks surm sest temmal tulla. Keige parrem on sepärrast, tedda leige weega ja sepiga pessta, ja pehme willase nartsoga sedda roja ihho peält ärraõruda. Et lapsed mähhitakse, on wägga tarwis, kui nemmad ka kül sepärrast kissendakssid. Sest last kes ei olle mähkmes, ei woi milgi wisil õiete hoida, ehk ilma kartussета käe peäl kanda, sest sesugguse wäetimal on luud wägga nõdrad; agga sedda pango emmad hästi tähhele, et need mähkmed ikka kuiwad on, ja kohhe, kui laps on rojastand, ikka teisi woetakse. Need mähkmed peawad wähhe wallale ollema, mitte lialt kinnipantud. Kui lapse pannakse maggama, siis woib kül mähkmed lahti tehha, nenda nemmad õppiwad maggama; agga kohhe, kui neid ülleswoetakse, peab neid ka ueste mähhitama. Külmale ja soiale peab neid aegsaste õppetama. Talwel ilmaki ei woi neid ühhesugguses soias hoida. Laste käed ja jallad on ennamiste ikka külmad, ja sest ei olle luggu. Ka sest ei sa nemmad kahjo, et nemmad wahhest särkiwäel ümber kaudo jookswad.

Kui laps üks kakskümmend näddalad wanna on siis ep olle ennam tarwis tedda päwa ajal mähkida, agga õe ajal on ikka parrem, et tedda mähhitakse, et tedda parreminne woib hoida. Lapse pea peab ikka ühhe mütsiga kaetud ollema, poomwilla, ehk kattuni riest tehtud. Agga sedda Mütsi peab kahhe ehk kolme päwa pärrast pes-